

את בדיחת השבוע סיפקו עורכי העיתונות היומית בישראל. בתום האסיפה הכללית ה- שנתי שלם, פירסמו העורכים הודעה ל- פיה החליטו להיאבק נגד הנסיונות להעלים ידיעות שיש בהן עניין לציבור ונגד יצירת מצב שבו נמנע רק מעיתוני ישראל - ולא תמיד משיקולים סבירים - לפרסם מידע על המתרחש בארץ.

החלטה זו היתה בגדר בדיחה, שכן אין גוף האחראי להעלמת מידע מקוראי הער תונים בישראל, יותר מאשר ועדת העורכים של העיתונות הישראלית. משך שנים ארו- כות שימשה ועדת העורכים ככלי שרת של המשטר, כאמצעותו יכלו למנוע מהציבור מידע שלא ניתן למנוע את פירסומו בדרכים אחרות.

העורכים מודשוני העונג, היו נהנים כש- שרים בכירים היו מכוסים אותם כדי לספר להם סודות, בתנאי שלא גילום לקוראיהם.

מלחמה באמצעות ברור. לאחר- נה נוצר מצב זה הפך את העורכים למגוח- כים אפילו בעיני עצמם. הממשלה הפסיקה לגלות להם מה היא רוצה שלא יפורסם. במקום להביאם בסוד העניינים, ונתו אותם. הנעלבים גילו כי הם נאלצים לגלות את כל סודות הממשלה מפירסומים בחו"ל.

תוך תקווה קצרה נכשלה מדיניות ההע- למה של הממשלה שיושה כשלונות טו- טאליים. בפרשת התקיפה על המכילית קו- ראל טו; בפרשת ביקורו של העיתונאי ה- סובייטי ויקטור לואיס; ובפרשת ביקורו של ראש סוכנות הביון המרכזית של ארצות- הברית, ריצ'ארד הלמס, בישראל.

ביקורו של הלמס בשבוע החולף, שהיה אחד הסודות הכמוסים של המדינה, הודלף לפירסום בניו-יורק טיימס מישראל. הפי- סום הוכיח שוב, עד כמה פרוצה הרשת הצנזוראלית המוטלת על כתבי-הרוח ועד כמה פטטה את הרגל מדיניות עיכוב ו- פטילת הפירסומים של ממשלת ישראל.

מצב זה לא יכלו עורכי העיתונות לסבול. הם החליטו "להלחם", איך יעשו זאת?

באמצעות ברור עם נציגי הממשלה על מדיניות הפירסום מתוך מגמה להבטיח את זכותו של הציבור לקבל מידע מהימן.

יחסי-חוק

אורגיה

של מרגלים

שום אורח לא התקבל בישראל בהתלה- בות גדולה כל כך, כשם שהתקבל בה ה- שבוע ריצ'ארד הלמס, ראש סוכנות הביון המרכזית של ארצות-הברית. מרגע שהותר לפרסם את דבר ביקורו בישראל, לא הפ- סיקה העיתונות הישראלית לצאת מגידרה, להללו ולשבח את מעשיו, לתלות תילי תילים של פרשנות בוכות עצמותיו האר- הדות לישראל.

יחסו האישי של הלמס עם הנשיא ניכסון, והבדלי ההשקפות בינו לבין שר- החוץ האמריקאי, נוסחו למימדים כאלה, עד שנוצרה תדמית כי ריצ'ארד הלמס הוא מושעה של ישראל מידי רוג'רס, סיסקו ומרעיהם.

בהתלהבות הכללית לא שכחה העיתונות הישראלית לציין כי הכבוד לו זכתה ישראל, בא לה בזכותו של שר-הביטחון משה דיין, שקיים לפני חצי שנה שיחות ממושכות עם הלמס בחשינגטון, והומינו לביקור כאורח.

באורגיה הכללית סביב הלמס, שכחה העובדה הפשוטה שהוא בסך הכל נציגה של סוכנות ריגול ותככים, ששמה הולך לשימי זה לפניה, והמייצגת את תדמית האמריקאי המכוער בכל ארצות העולם. בעיני רוב ה- עולם החופשי הסי.איי. אינו אלא שם נר- דף לקנוניות אימפריאליסטיות חשוכות.

לא היה פירוש מטופש יותר לביקורו של הלמס מהפירוש כאילו הוא בא בשלי- חות נכיסון לשם הערכה מחודשת של מדי- ניות ארצות-הברית באזור, וכי מדיניות זו עומדת להשתנות - בהשפעת דעתו של רביהמרגלים, כמובן - לטובת ישראל.

פלישה משולשת לישראל:

FBI + מאפיה + FBI

מפלגה הפאשיסטית הישראלית החלה בפעולותיה בישר-

אל ביום הראשון בערב. באותו ערב, הגיע לארץ המנהיג העליון של המפלגה. לדברי אנשיו - כדי להשתקע סוף סוף בארץ האבות המיוחלת. לדברי יורעי דבר - לאחר ששילטונות ארץ מוצאו סגרו סביבו, העמידו בפניו את הברירה לעזוב - או להישלח לכלא.

המנהיג העליון הגיע ישר מהמטוס בלוד לעצרת קבלת-הפנים שנערכה לכבודו בכיכר מלכי-ישראל בתל-אביב. הכיכר המתה מאות אוהדים וחברים, רובם צעירים. רבים מהם היו סטודנטים לא ישראליים, שהגיעו מארצות-הברית. כן בלטו בקהל חובשי כיפות רבים.

השלטים שהתנוססו ברוח קראו "למען ארץ-ישראל שלמה - אחת". "למען אחדות העם." "עם ישראל - אחד." עשרות שלטים ודגלים נשאו את הסיפורה "I" - סמל הפעולה של המפלגה החדשה. רבבות צופי הטלחזיה האזינו לנאום חוצב-הלהבות שהשמיע ה- עולה החדש. בסיגנון שהוכיח בצורה מדהימה את הופעותיהם הסוד- פות של היטלר ומוסוליני, קרא לעם ישראל להתאחד סביב דיגלו למען אחדות העם. למען קיומה של ארץ-ישראל השלמה, ולמלחמה בדפיסטיסטים ורודפים השלום המתחזים, שאינם אלא סוכני הקומוניזם.

תום הנאום הקצר, יכלו צופי הטלחזיה, כרחבי ישראל, לראות, במשך חמש דקות רצופות, כיצד מצדיע קהל האוהדים למנהיגם בהרמת יד ימין וקורת אצבע כלפי מעלה, תוך כדי קריאה קצובה, מקפאת דם, של הסיסמה "אחד-אחד-אחד" - סיסמא המפלגה. לחברים הדתיים של המפלגה הפאשיסטית הישראלית היתה משמעות נוספת לסמל, תוך הרמת יד מצביעה לשמיים: אלוהים הוא אחד.

למחרת, החלו יחידות הקומנדו של המפלגה במלחמתם בדפיסטי- סים סוכני הקומוניזם.

חוליות בירוינים, לבושי מדי המפלגה (חולצות מפוספסות כבחול- לבן, ומכנסי עור שחורים) יזמו התנגשויות, בשלוש הערים הגדולות, במשרדיהם של כל הגופים המתנגדים לרעיון ארץ-ישראל השלמה. משרדים נהרסו, פקידים ופקידות נשלחו לבתי-חולים.

הארץ הודועה. אלימות פוליטית היתה תופעה חדשה בה. רבבות ישראלים זכרו את שנות השלושים המוקדמות בגרמניה, עם עלות הנאצים לשלטון.

סיסמה זו נלקחה מסיסמתה של הליגה להגנה של האיטלקים האמריקאים של ג'ו קולומבו, ומסמלת את היות העם גוף אחד.

הידידה

כריס קאנציוני (19). בחורה מוצקה למדי, הליגה להגנה יהודית למרות שהיא עצמה קאת קתולית ממוצא איטלקי, וידידתו של חבר הליגה סיימור העומד למשפט בימים אלה בפני בית-המשפט המחוזי בתל- באשמת נסיון סחיטה, תקיפה ואיומים - זכתה לעשות היסט כאשר סוכן הא.פ.ב.י.איי בישראל פילח ממנה את הדרכון

מדוע גוב סוכן ה,א.פ.ב.י.איי" בישראל את דרכו

של חברת ה,ליגה, והסתכן בנך בתקרית דיפלומטית

במפתיע - ואולי לא כליכך במפתיע - נמנעו מספר עירי מגיוני הפעולה, הכתפקו בדיווחים מעין-אובייקטיביים, שהשאיר קורא את הרושם שיתכן שהמתקפים אינם אשמים לגמרי. קשה להימנע מהרושם, שאותם עיתונים אוהדים את מטרות המפלגה חדשה, אם גם לא את שיטותיה.

בוע ימים לאחר ההתפרצות, נערכה בירושלים הפגנת המ- של כל כוחות השלום בארץ, שהצליחו סוף סוף, נוכח ה- החדשה, להתאחד לפעולה משותפת. היו שם קיבוצניקים שהגיעו משאריות, סטודנטים משלוש הערים הגדולות, ומאות אוהדים בני הגילים.

סיצוק ההפגנה שייך כבר להיסטוריה: כש-מאות צעירי המ- הפאשיסטית, לבושים במדיהם הרשמיים ומצוידים באלות, בקב- שבורים, שרשרות אופניים, אגרופנים וסכינים, פשטו לפתע, קצות הכיכר, על קהל המפגינים, ברגע שניתן להם האות, בו צופר אזעקה שהופעל בדרך מיסחורית. הקרב המשולש בין ה- פים, הנתקפים והמשטרה, שנמשך 45 דקות - כשכל הזמן מו- הצופר ליילל בועקות מרפסות עצבים - נהרגו ארבעה ממש- ההפגנה - שני קיבוצניקים, תיכוניסטית בת 16 וזקן בן 55 ונפצעו 189 איש, ביניהם 42 שוטרים.

השתלשלות המאורעות הזו, לא התרחשה עדי- מציאות. אולם היא אינה דמיונית. היא עלולה להתרחש - מחר, חודש, בעוד חצי שנה.

השבוע, בסידרת אירועים דרמטיים, נשפך אור מבעית על ה- לחברה הישראלית ולמדינה בעתיד הקרוב - אם לא יינקטו אמצ- מידיים לחיסול הנגע הממאיר. סידרת אירועים, שהצביעה על פלישתה לארץ של המפלגה- שה; שהצביעה על דמותו של מנהיגה; שהצביעה על דמותם וש- פעולתם של חבריה; שהצביעה על הקשרים בינה לבין המא- (המשך בעמוד)

הדובר

זהו ניל רוטנברג, שהציג את עצמו השבוע בפני נציגי העיתונות הבינלאומית בישראל כשליח הליגה ומתאמה ליסוד טניף האירגון בישראל. רוטנברג, פרוע שיער, הלובש גופיה ארוכת שרוולים, שפניו מכוסים פצעייבגרות, לא הפסיק כל משך הראיון לצבצב את ידיו ובשרו בעצבנות גלויה, נראה כמופרע.